

mindre, offentlige Bandlebs Bedkommende afgjøres henholdsvis af Indenrigsministeren eller Amtsrådet. — Have flere kommunale Bestyrelser deltaget i den paatlagede Beslutning, afgjøres Klagen af de samme Myndigheder, som have Afgjørelsen i Tilfælde af Uenighed mellem de kommunale Raad.

Om et Bandleb skal udgaa af Hovedvandlebens eller de mindre, offentlige Bandlebs Klasse afgjøres paa samme Maade, som nu er fastsat for Optagelsen.

Er Afgjørelsen af de her omhandlede Spørgsmaal truffen af overordnet Myndighed, kræves dennes Samtykke til en modsat Bestemmelse.

§ 4.

Samtlige de Bandleb, der forinden nærværende Lovs Ikrafttræden i Medfør af Anordningen af 29de Juli 1846 ere optagne blandt de i den nævnte Anordnings 2den Afdelings 1ste Udsnit ommeldte saakaldte „større Bandleb“, gaa uden videre over til at blive Hovedvandleb efter nærværende Lov. Paa samme Maade gaa de Bandleb, der i Medfør af §§ 6 og 7 i Lov af 17de Januar 1859 ere optagne blandt de under det Offentliges Tilsyn staaende „mindre Bandleb“, over til at blive mindre, offentlige Bandleb efter nærværende Lov.

Forinden ellers noget Bandleb optages blandt de offentlige Bandleb, lader vedkommende kommunale Bestyrelse udgaa Bekjendtgørelse om, at Saadant er under Overvejelse, med nøjagtig Angivelse af den paagjældende Bandlebsafregnings Beliggenhed og med Opfordring til enhver Vedkommende om inden 4 Uger at fremsætte sine skriftlige Erindringer for Bestyrelsen. Staar Spørgsmaalet om Optagelsen for overordnet Myndighed, er det dog den kommunale Bestyrelse, der har Afgjørelsen i første Instans, som efter den overordnede Myndigheds Rekvifition lader Bekjendtgørelsen udgaa og derefter modtager og indsender de Andragender, der maatte fremkomme.

Paa lignende Maade forholdes, forinden noget Bandleb udgaa af de offentlige Bandlebs Klasse.

b. Landvæsenkommissioner og Bandyndsmænd.

§ 5.

Sager angaaende de offentlige Bandleb behandles og paafindes for Hovedvandlebens Vedkommende af Landvæsenkommissionen under Appel til Overlandvæsenkommissionen (Lov af 30te December 1858), for de mindre, offentlige Bandlebs Vedkommende af de i Genhold til nebenstaaende Regler ansatte Bandyndsmænd under Appel til Landvæsenkommissionen.

§ 6.

Bandyndsmændene udnævnes i Kjøbstæderne af Byraadene og paa Landet af Sogneraadene. For hver Kjøbstad eller Sognekommune udnævnes 3 Synsmænd; dog kan der, hvor Kommunens Udstrækning eller andre særlige Grunde tale derfor, udnævnes et større Antal Synsmænd, naar dette for Kjøbstædernes eller Landkommunernes Vedkommende billiges henholdsvis af Indenrigsministeren eller Amtsrådet. Af Synsmændene bekliffes den ene som Formand. I Tilfælde af Formandens Forsald kan denne lade en af de andre Synsmænd fungere i sit Sted. Derhos udnævnes en eller efter vedkommende Byraads eller Sogneraads Bestemmelse flere Suppleanter til at udføre Hvervet i Tilfælde af, at nogen af Synsmændene har Forsald eller paa Grund af Slægtskab med Sagens Parter eller personlig Interesse i Sagen er forhindret.

Synsmændene vælges for 4 Aar, men kunne gjen vælges. Hvert andet Aar afgaar Halvdelen af Synsmændene; forsaavidt disses Tal er ulige, da vegevis den større og mindre Del. Af de Synsmænd, der bekliffes første Gang, efter at denne Lov er traadt i Kraft, afgaar den ene Halvdel efter to Aars Forløb. Ingen, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, er pligtig at modtage Bekliffelse som Synsmænd; ei heller er den, som har været Synsmænd i 4 Aar efter hverandre, pligtig at modtage Gjenbecliffelse, førend efter Forløbet af 4 Aar. Om igrvrigt Nogen har gyldig Grund til at fordre sig fritagen for Bekliffelse til Synsmænd, afgjøres af Byraadet eller Sogneraadet, hvis Kjendelser herom af den Vedkommende kunne paaantes henholdsvis for Indenrigsministeren eller Amtsrådet.

Ingen Synsmænd kan behandle en Sag, i hvilken han er beslagtet eller bevogret med nogen af Parterne saa nær som Søbstendebarn, eller hvori han er interesseret.

Saasnart Synsmændenes Udnævnelse er dem meddelt, have de til vedkommende Byraad eller Sogneraad at indsende en skriftlig Forsikkring om, at de efter bedste Evne med Sver og Upartisthed ville varetage det dem betroede Hverv.

Deres Forretninger indføres i en for Kommunens Regning anskaffet og af Byraadet eller Sogneraadet autoriseret Protokol, som opbevares hos Synsmændenes Formand.

Landdistrikter, der med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsen høre ind under en Kjøbstads kommune uden at have deres eget Sogneraad, kunne, hvad det i nærværende Paragraf omhandlede Forhold angaar, efter Bestemmelse af vedkommende Amtsråd (Lov af 26de Mai 1868 § 15, 1ste Stykke 4de Punktum) underlægges en tilspødende Sognekommune, naar dertil paa Grund af Distrikteis ringe Størrelse eller andre Forhold findes Anledning.